

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Ssk/42/2021
Identifikačné číslo spisu: 2020200036
Dátum vydania rozhodnutia: 31. januára 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Martinčeková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:2020200036.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobcu: X. R., nar. XX.X.XXXX., bytom S. F. č. XXX, právne zastúpený Mgr. Klaudiou Szekeresovou, advokátkou so sídlom Široká č. 569 Tešedíkovo, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č.: XXX XXX XXXX X zo dňa 29.11.2019, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 20Sa/2/2020-84 zo dňa 23.4.2021, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietla.

Žalovanej náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Trnave ako správny súd napadnutým rozsudkom č.k. 20Sa/2/2020-84 zo dňa 23.4.2021 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia preskúmaného rozhodnutia žalovanej č.: XXX XXX XXXX X zo dňa 29.11.2019. Uvedeným rozhodnutím žalovaná zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 5.6.2018 (ďalej prvostupňové rozhodnutie).

2. Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná podľa § 70 ods. 1, § 82 a § 293dx zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej zákon o soc. poistení) od 8.2.2018 priznala žalobcovi invalidný dôchodok v sume 389,50 eur mesačne. V odôvodnení uviedla konkrétny výpočet invalidného dôchodku, keď zohľadnila splnenú medicínsku podmienku, keďže žalobca má pokles činnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Ku vzniku invalidity splnil podmienku potrebného počtu rokov obdobia dôchodkového poistenia (40 rokov a 170 dní obdobia dôchodkového poistenia), ako aj ďalšie podmienky nároku na invalidný dôchodok. Suma invalidného dôchodku bola určená podľa § 73 ods. 1 cit. zákona, ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia získaného ku dňu vzniku

nároku na invalidný dôchodok, ku ktorému sa pripočíta obdobie od vzniku nároku na invalidný dôchodok do dovŕšenia dôchodkového veku a aktuálnej dôchodkovej hodnoty. Rozhodujúce obdobie sa určilo ako kalendárne roky pred rokom, v ktorom boli splnené podmienky nároku na dôchodok, sú to kalendárne roky 1984-2017. Prehľad hodnôt osobných mzdových bodov za jednotlivé kalendárne roky rozhodujúceho obdobia je uvedený v osobnom liste. Úhrn osobných mzdových bodov za jednotlivé kalendárne roky rozhodujúceho obdobia je 20,2176. V rozhodujúcom období úhrnom získal 34,0247 rokov dôchodkového poistenia. Priemerný osobný mzdový bod je tak podiel úhrnu osobných mzdových bodov a rokov dôchodkového poistenia v rozhodujúcom období, teda 0,5943. Po úprave osobného mzdového bodu podľa § 63 ods. 4 je priemerný mzdový bod 0,6755. Priemerný osobný mzdový bod $0,6755 \times 47,40$ rokov obdobia dôchodkového poistenia spolu s pripočítaným obdobím x aktuálna dôchodková hodnota 11,9379 rovná sa 382,30 eur mesačne. Suma invalidného dôchodku sa ďalej podľa § 82 a 293dx cit. zákona zvýšila odo dňa priznania dôchodku.

3. Na základe odvolania žalobcu vo veci rozhodovala žalovaná, ktorá rozhodnutím zo dňa 16.8.2018 prvostupňové rozhodnutie potvrdila a jeho odvolanie zamietla. Na základe správnej žaloby Krajský súd v Trnave rozsudkom č.k. 48Sa/21/2018-121 zo dňa 29.7.2019 zrušil rozhodnutie žalovanej a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Dôvodom zrušenia bolo nedostatočné zistenie skutkového stavu vo veci ohľadne pochybností žalovanej o relevancii tzv. opravného evidenčného listu, ktorý žalobca predložil spolu so žiadosťou o invalidný dôchodok dňa 2.5.2018.

4. Žalovaná po doplnení dokazovania vydala preskúmané rozhodnutie č.: XXX XXX XXXX X zo dňa 29.11.2019, ktorým opätovne zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila prvostupňové rozhodnutie. K odvolacej námietke týkajúcej sa relevancie predloženého evidenčného listu dôchodkového zabezpečenia, ktorý predložil žalobca v roku 2018 k žiadosti o invalidný dôchodok, uviedol, že oprávnenie vyhotoviť evidenčné listy dôchodkového zabezpečenia (ďalej ELDZ) u zamestnávateľa do 20 zamestnancov do mali len pobočky Sociálnej poisťovne. Firma Agronet, s.r.o. bola malým závozom, to znamená zamestnávateľ do 20 zamestnancov, ktorý preto nemal zákonné oprávnenie vyhotoviť ELDZ. Podklady na vyhotovovanie ELDZ predkladali malé závody, ktoré potrebné údaje zaznamenali v súlade s § 147 ods. 3 vyhlášky č. 149/1988 Zb. Preto nemožno vyplnené tlačivo ELDZ predložené k žiadosti o invalidný dôchodok považovať za opravný ELDZ. Vzhľadom na jeho doručenie vznikol rozpor v údajoch, ktorý bolo potrebné odstrániť. Na základe uvedeného boli preskúmané všetky dostupné doklady, na základe ktorých bol žiadosťou o poskytnutie súčinnosti požiadaný Daňový úrad Trnava. Ten uviedol, že je možné overiť úhrn príjmov účastníka konania za rok 2002 a 2003, ktoré súhlasia s údajmi na pôvodnom ELDZ. Podľa potvrdenia Daňového úradu Trnava z hlásenia o vyúčtovaní dane z príjmov fyzických osôb zo závislej činnosti a funkčných požitkov, ktoré dňa 10.3.2003 podal zamestnávateľ Agronet, s.r.o. ako platiteľ dane za rok 2002 vyplýva, že úhrn príjmov poskytnutých účastníkovi konania v roku 2002 bol vo výške 69 999 Sk, t.j. v rovnakej výške, aká je uvedená ako hrubý zárobok -vymeriavací základ na pôvodnom ELDZ. Rovnako tak bolo aj v roku 2003. Účastník konania nesprávnosť údajov v pôvodnom ELDZ odôvodnil zámenou údajov s jeho otcom X. R. L., nar. v roku XXXX, ktorý pracoval v tom istom období v rokoch 1995-2003 u rovnakého zamestnávateľa na základe dohody o vykonaní práce. V období rokov 1995-2003 za účinnosti zákona č. 100/1988 Zb. pracovný pomer na základe dohody o vykonaní práce nezakladal účasť na dôchodkovom poistení a preto zamestnávateľovi nevyplývala zákonná povinnosť viesť mzdovú evidenciu na účely dôchodkového poistenia otca účastníka konania. Z uvedeného je zrejmé, že u účastníka nemohlo dôjsť k zámene údajov s jeho otcom X. R. L., pretože otcovi účastníka ani nevznikla účasť na dôchodkovom poistení a príjem účastníka, z ktorého bol zrazený preddavok na daň a vznikla odvodová povinnosť potvrdzuje, že ide o vymeriavacie základy účastníka konania, ktoré boli vykázané v pôvodnom ELDZ, ktorý bol vyplnený a odoslaný Sociálnou poisťovňou, pobočka Galanta dňa 2.7.2004. Údaje vyhotovené zamestnávateľom Agronet, s.r.o. na tzv. opravnom ELDZ boli vyhodnotené ako nepravdivé, zámerne nesprávne alebo zavádzajúce údaje na účely ovplyvnenia sumy dôchodkovej dávky.

5. Na základe správnej žaloby preskúmaval toto rozhodnutie správny súd, ktorý v napadnutom rozsudku č.k. 20Sa/2/2020-84 zo dňa 23.4.2021 žalobu žalobcu zamietol. Uviedol, že uznaniu dôvodnosti tejto zásadnej námietky bráni už samotná skutočnosť, že systém dôchodkového zabezpečenia zahŕňujúci aj systém zabezpečenia pre prípad vzniku invalidity je založený na princípe zásluhovosti, ktorého prejavom je závislosť výšky poskytovanej dávky od výšky do systému

odvádzaných plnení. Žalobca sa, zjednodušene, domáha plnenia z poistného, ktoré vzhľadom na vykazovanie údajov o nižšom príjme reálne do systému neodviedol. Súd nevytlúčil, že príjmy žalobcu za toto obdobie mohli byť skutočne vyššie ako pre účely odvodovej povinnosti vykazované, avšak vzhľadom na okolnosti daného prípadu - absencia účasti otca menovca žalobcu na dôchodkovom poistení, údaje o príjme ktorého mali byť s údajmi žalobcu zamenené (zamieňané), skutočnosť, že zamestnávateľom žalobcu boli rovnaké údaje poskytované aj daňovému úradu a že zamestnávateľom žalobcu bola spoločnosť s ručeným obmedzením, na ktorej je žalobca spoločníkom a štatutárnym zástupcom, je však dôvodné usudzovať o úmyselnom uvádzaní nesprávnych údajov za účelom zníženia daňového a odvodového zaťaženia spoločnosti a takto aj finančného zvýhodnenia žalobcu. Poukázal na to, že tlačivá „Údaje na účely vedenia evidenčného listu dôchodkového zabezpečenia zamestnancov malých závodov“ za roky 1996-2003 boli podpísané mzdovou účtovníčkou J. R. a žalobca v nich bol špecifikovaný rodným číslom a pracovným zaradením. Ďalej súd uviedol, že úvahy žalovanej, že žalobcom dodatočne predložené údaje a doklady sú zámerne nesprávne alebo zavádzajúce na účely ovplyvnenia sumy dôchodkovej dávky, za týchto skutkových okolností majú plné opodstatnenie a zodpovedajú zásadám logického uvažovania.

6. V zákonnej lehote podal proti tomuto rozhodnutiu kasačnú sťažnosť žalobca. Namietal nesprávne právne posúdenie veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP) a porušenie práva na spravodlivý proces zo strany krajského súdu (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP). Podľa jeho názoru tlačivá „Údaje na účely vedenia evidenčného listu dôchodkového zabezpečenia zamestnanca malých závodov“ dokazujú, že jeho údaje boli zamenené s údajmi jeho otca, nakoľko sa v nich v stĺpci 4 uvádzajú aj vylúčené doby, ktoré sú súlade s údajmi evidovanými žalovanou o jeho dočasných práceneschopnostiach, no tieto doby sú uvedené u jeho otca, ktorý pracoval v spoločnosti Agronet, s.r.o. ako dôchodca na dohodu o vykonaní práce, ktorá v tom čase nezakladala účasť na dôchodkovom ani na nemocenskom poistení. Poukázal na to, že on ako riaditeľ úseku dopravy a obchodu pracujúci na plný úväzok by podľa týchto údajov mal oveľa nižší príjem ako jeho nebohý otec na základe dohody o vykonaní práce v pozícii skladový robotník. Navyše, ak by tieto údaje boli správne, jeho otec by musel odvádzať dane z príjmov a jeho meno by sa nachádzalo v hláseniach a prehľadoch k dani zo závislej činnosti podľa údajov poskytnutých v rámci súčinnosti Daňovým úradom Trnava, pobočka Galanta. Zámena údajov sa pritom nedá spoľahlivo zistiť ani z mesačných výkazov poistného, nakoľko do roku 2004 sa v týchto uvádzali iba súhrnné údaje za všetkých zamestnancov. Ďalej poukázal na to, že Sociálna poisťovňa bežne uznáva aj čestné vyhlásenia dvoch svedkov o dobe zamestnania a výške príjmu dotknutej osoby, ak pracovali u rovnakého zamestnávateľa. Pokiaľ na základe takéhoto dokladu je možné priznať dôchodok, i keď dotyčný resp. jeho zamestnávateľ vôbec neplatil odvody, prečo sa neuznávajú žiadne doklady, ktoré predložil žalobca. Namietal, že krajský súd ani žalovaná si nevyžiadali originály ním predložených dôkazov, pričom fotokópie považovali za nehodnoverné. Na záver uviedol, že pokiaľ platí prezumpcia neviny, nemôže byť zákonné rozhodnutie, ktoré vychádza z toho, že všetky ním predložené doklady sú falošné. Žiadal napadnutý rozsudok zmeniť tak, že súd zruší prvostupňové aj preskúmané rozhodnutie žalovanej a vec vráti žalovanej na ďalšie konanie.

7. Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti vyjadrila podaním zo dňa 12.8.2021. Uviedla, že pri posudzovaní nároku sťažovateľa na invalidný dôchodok postupovala v súlade so zákonom, platnými právnymi predpismi o sociálnom poistení, na základe ktorých bolo rozhodnuté uplatnením nároku sťažovateľa správne. Žiadala, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

8. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou a je prípustná, po oboznámení sa s administratívnym spisom a sťažnostnými námietkami, ktorými nebol viazaný (§ 453 ods. 2 SSP) konštatuje, že napadnutý rozsudok krajského súdu je vecne správny a preskúmané rozhodnutie žalovanej je zákonné.

9. Predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie žalovanej zo dňa 5.6.2018, ktorým odo dňa 8.2.2018 žalobcovi priznala invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 zákona o soc. poistení. Základná odvolacia námietka žalobcu, ktorá korešpondovala aj s námietkou pred správnym súdom bola, že ELDZ zo dňa 2.7.2004, ktorý vyhotovila Sociálna poisťovňa, pobočka Galanta pre žalobcu ako

zamestnanca za obdobie rokov 1995-2003 nebol vyhotovený správne, pretože podľa názoru žalobcu hrubý zárobok nebol vyplnený správne, keďže tento patril jeho menovcovi, jeho otcovi, ktorý pracoval v tej istej firme v tom istom období na základe dohôd o vykonaní práce. O tvrdenej zámene údajov predložil nový ELDZ vypracovaný jeho zamestnávateľom Agronet, s.r.o. bez uvedenia dátumu, ktorý bol predložený žalovanej spolu so žiadosťou o invalidný dôchodok dňa 2.5.2018.

10. Podľa § 15 písm. k/ zákona č. 543/1990 Zb. v znení neskorších predpisov účinného v období do 31.12.2003 okresná správa sociálneho zabezpečenia vedie evidenčné listy dôchodkového zabezpečenia zamestnancov malých závodov a samostatne zárobkovo činných osôb.

Podľa § 147 ods. 1 písm. a/, b/, c/, e/, f/ vyhlášky č. 149/1988 Zb. v znení neskorších predpisov evidencia, ktorú organizácia vedie o občanoch na účely sociálneho zabezpečenia, musí obsahovať tieto údaje: priezvisko (včítane všetkých predošlých priezvisk), meno, dátum a miesto narodenia, stav a miesto trvalého pobytu, rodné číslo, vznik a skončenie pracovného a členského pomeru alebo iného právneho vzťahu k organizácii, označenie druhu činnosti a doby jej trvania, hrubý zárobok (§ 11 ods. 1) občana za jednotlivé mzdové (výplatné) obdobia a jeho zložky, kalendárnu dobu, po ktorú občan poberal peňažné dávky nemocenského zabezpečenia nahrádzajúce pracovný príjem.

Podľa § 147 ods. 3 cit. vyhlášky potrebné údaje zaznamenáva organizácia spravidla na mzdových listoch.

Podľa § 196 ods. 6, 7 zákona o soc. poistení účastník konania je povinný navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne rozhodne, ktoré z dôkazov sa vykonajú. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne je povinná vykonať aj iné dôkazy, ktoré účastníci konania nenavrhli, ak sú potrebné na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz osobitne a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti.

11. Žalobca svoj názor o tom, že údaje, ktoré boli podkladom pre vyplnenie ELDZ z roku 2004 sú nesprávne, odôvodnil dôkazmi, z ktorých vyplýva, že hrubé zárobky jeho otca Eugena Juhásza, nar. v roku 1935 korešpondujú s hrubými zárobkami uvedenými na tomto evidenčnom liste dôchodkového zabezpečenia a dôkazmi o jeho hrubých zárobkoch (jeho platobné výmery z obdobia rokov 1995-2003). Je potrebné konštatovať, že jeho tvrdenie, že tento ELDZ z roku 2004 vyplnil (chybne) jeho zamestnávateľ, je nesprávne. Vzhľadom na to, že zamestnávateľ žalobcu bol tzv. malý závod, teda zamestnával menej ako 20 zamestnancov, nepredkladal ELDZ za dobu poistenia svojich zamestnancov, ale povinnosť viesť ELDZ mala do roku 2003 pobočka Sociálnej poisťovne (jej právna predchodkyňa). Len údaje potrebné k vyhotoveniu ELDZ predkladal zamestnávateľ - malý závod a to každoročne na tlačive určenom Sociálnou poisťovňou.

12. Tak tomu bolo aj v danom prípade. Len za rok 1995 ELDZ predložil samotný zamestnávateľ, ako to vyplýva priamo z ELDZ, pričom v roku 1995 pre žalobcu ako zamestnanca uviedol hrubý zárobok 113 142 Sk s náhradnou dobou 86 dní. Podľa žalobcom predložených nových údajov v roku 2018 v roku 1995 mal mať už hrubý zárobok 268 579 Sk. Napriek tomu evidenčný list so sumou hrubého zárobku 113 142 Sk žalobca podpísal.

13. Ďalšie údaje ELDZ následne v rokoch 1996 až 2003 vyplňovala Sociálna poisťovňa, pobočka Galanta a to podľa tlačiva „Údaje na účely vedenia evidenčného listu dôchodkového zabezpečenia zamestnancov malých závodov“ v zmysle § 147 ods. 3 vyhlášky č. 149/1988 Zb., ktoré vypracovávala mzdová účtovníčka zamestnávateľa žalobcu. Žalobca bo v tlačive riadne špecifikovaný v zmysle § 147 ods. 1 cit. vyhlášky, teda aj rodným číslom a nie je zrejmé, že by tieto údaje mali zodpovedať inej fyzickej osobe. Treba tiež zdôrazniť, že ani v jednom roku tieto údaje nevypracovávala E. Y., ktorú žalobca uvádza v správnej žalobe, ale až na rok 1996 vo všetkých prípadoch manželka žalobcu J. R., ktorá musela mať vedomosť o tom, že vo firme pracuje okrem jej manžela aj jej svokor s rovnakým menom. V tejto súvislosti je treba uviesť, že je krajne nepravdepodobné, aby z jej strany dochádzalo k omylu v zamieňaní osôb manžela a svokra pravidelne počas 8 rokov, najmä keď svokra vôbec do

tlačiva nikdy nezahŕňala. Okrem toho údaje uvedené v tlačive týkajúce sa jeho osoby žalobca pri jednotlivých rokoch potvrdil podpisom. Preto pokiaľ bol Sociálnou poisťovňou vypracovaný ELDZ s týmito údajmi, z ktorých nespochybniteľne vyplýva, že hrubé zárobky uvedené k menu X. R. prináležia žalobcovi, potom tento listinný dôkaz je vypracovaný v súlade s predloženými dôkazmi vyplývajúcimi z administratívneho spisu.

14. O tom, že údaje uvedené zamestnávateľom v tlačive „Údaje na účely vedenia evidenčného listu dôchodkového zabezpečenia zamestnancov malých závodov“ boli zamestnancom žalobcu uvádzané s úmyslom odvádzať z týchto hrubých zárobkov poistné a platiť daň z príjmov zo závislej činnosti, svedčí aj fakt, že žalobca mal v rokoch 1995, 1997 a 1998 vyplatené nemocenské dávky práve z vymeriavacieho základu tvoriaceho hrubý zárobok tak, ako bol uvedený jeho zamestnávateľom. Nenamietal nesprávnosť výšky týchto dávok s poukazom na to, že by mal mať vymeriavací základ dávok. Bolo tiež preukázané, že zamestnávateľ platil odvody v sume zodpovedajúcej pôvodne predkladaným hrubým zárobkom na účely vedenia ELDZ, teda aj v sume zodpovedajúcej hrubým zárobkom žalobcu. Ako vyplýva z administratívneho spisu, ak by bol správny hrubý zárobok na ELDZ, ktorý žalobca predložil ku žiadosti o invalidný dôchodok, malo byť odvedené poistné v kontrolovaných rokoch ročne v sume vyššej ako 40 000 Sk. Taktiež na účely platenia dane z príjmov zo závislej činnosti za rok 2002 a 2003 zamestnávateľ platil daň z hrubých miezd žalobcu vo výškach, ako sú uvedené v tlačive „Údaje na účely vedenia evidenčného listu dôchodkového zabezpečenia zamestnancov malých závodov“. Je teda nesporné, že práve tieto sumy zamestnávateľ uvádzal jednotlivým orgánom štátnej správy, aby z nich boli zrazené dane alebo odvedené poistné.

15. Pokiaľ mal aj žalobca fakticky vyššie príjmy a to na základe ním predložených platobných výmerov z uvedeného obdobia, jednalo sa o tzv. príjmy na čierno, ktoré však nie sú oficiálnymi príjmami na účely výpočtu poistného.

16. Z vyššie uvedených skutkových okolností je nepochybné, že nemohlo dôjsť k zameneniu údajov o hrubom zárobku otca žalobcu s hrubými zárobkami samotného žalobcu zo strany jeho zamestnávateľa Agronet, s.r.o. . Ako už bolo vyššie uvedené, tieto údaje na účely vedenia ELDZ spravidla Sociálnej poisťovni predkladala manželka žalobcu - mzdová účtovníčka na tlačivách „Údaje na účely vedenia evidenčného listu dôchodkového zabezpečenia zamestnancov malých závodov“, pričom práve z týchto súm následne zamestnávateľ žalobcu platil odvody a dane. Omyl pri vyplňaní hrubého zárobku žalobcu na týchto tlačivách sa nepreukázal a samotné tvrdenie o tomto omyle, na ktorý mal zamestnávateľ žalobcu prísť až niekoľko desaťročí od tvrdeného začiatku nesprávneho vyplňania týchto údajov, sa javí ako účelové.

17. Čo sa týka sťažnostných námietok, pokiaľ žalobca namietal, že o zámene jeho údajov s údajmi jeho otca chybe malo svedčiť aj to, že v tlačive „Údaje na účely vedenia evidenčného listu dôchodkového zabezpečenia zamestnancov malých závodov“ sa v stĺpci 4 uvádzajú vylúčené doby, ktoré sú v súlade s údajmi evidovanými žalovanou o jeho dočasných práceneschopnostiach, no tieto doby sú uvedené u jeho otca, táto námietka je v časti nejasná, pretože nie je zrejmé, v akom doklade sa tieto doby majú evidovať u jeho otca. Jeho otec totiž nebol v období rokov 1995 až 2003 povinne dôchodkovo poistený a preto o jeho zamestnaní na základe dohôd o vykonaní práce žalovaná nevedla evidenčné listy. Pokiaľ žalobca tvrdí, že v stĺpci 4 tlačiva „Údaje na účely vedenia evidenčného listu dôchodkového zabezpečenia zamestnancov malých závodov“ sú uvedené vylúčené doby, z obsahu tlačív naopak vyplýva, že pri jeho mene pod stĺpcom 4 (kalendárne dni vylúčiteľných dôb) nie sú uvedené žiadne dni. Len pre úplnosť kasačný súd dodáva, že čo sa týka náhradných dôb, ako sú uvedené v ELDZ z 2.7.2004, tieto sú totožné s náhradnými dobami, ktoré uviedol aj zamestnávateľ žalobcu v tzv. opravnom ELDZ, ktorý predložil žalobca v roku 2018.

18. Pokiaľ žalobca namietal logický rozpor vo výške jeho hrubého zárobku, keď on ako riaditeľ úseku dopravy a obchodu mal mať nižší príjem, ako jeho otec pracujúci ako skladník, jedná sa len o hypotetickú námietku. Okrem toho však je potrebné poukázať v tejto súvislosti na to, že podľa tlačiva „Údaje na účely vedenia evidenčného listu dôchodkového zabezpečenia zamestnancov malých závodov“, ktoré vypracovávala manželka žalobcu J. R., v roku 1998 žalobca pracoval ako robotník, v

roku 1999 ako THP pracovník, v roku 2000 ako administratívny pracovník, v roku 2001 ako vedúci technického úseku, v roku 2002 ako vedúci dopravy, v roku 2003 ako technicko - hospodársky pracovník. Uvedené údaje potom sú v rozpore s pracovnou zmluvou, ktorú žalobca predložil ako dôkaz, z ktorej vyplýva, že mal pracovať ako THP pracovník - riaditeľ úseku dopravy a obchodu už od 1.1.1995. Aj vzhľadom na to, že od počiatku vzniku zamestnávateľa žalobcu (29.3.1994) boli jeho jedinými štatutárnymi orgánmi práve žalobca a jeho manželka J. R., za týchto skutkových okolností možno mať pochybnosti o hodnovernosti predkladaných dôkazov, ktorých pôvodcom má byť zamestnávateľ žalobcu.

19. Nedôvodná je aj námietka, že ak by boli údaje v ELDZ potvrdenom v roku 2004 správne, jeho otec by musel odvádzať dane z príjmov a jeho meno by sa nachádzalo v hláseniach a prehľadoch k dani zo závislej činnosti. Súd uvádza, že údaje na ELDZ z roku 2004 sa na otca žalobcu nevzťahujú. ELDZ deklaruje len údaje o žalobcovi ako o osobe povinne dôchodkovo poistenej. Neobsahuje žiadne údaje o otcovi žalobcu, preto jeho vyplnenie nemá s prípadnými daňovými alebo odvodovými povinnosťami otca žalobcu žiaden súvis. Otec žalobcu nebol vedený ako povinne dôchodkovo poistená osoba a teda nebolo zaňho odvádzané poistné ani preddavky na daň z príjmov zo závislej činnosti. Bolo preukázané, že v rokoch 2002 a 2003 bola platená daň len za žalobcu, a to z hrubého príjmu, ktorý zamestnávateľ uviedol v tlačive „Údaje na účely vedenia evidenčného listu dôchodkového zabezpečenia zamestnancov malých závodov“ a rovnako bolo z tohto príjmu odvádzané aj poistné.

20. Ani argumentácia žalobcu o možnosti preukázať určité skutočnosti napr. čestnými vyhláseniami dvoch svedkov nie je dôvodná. Sociálna poisťovňa v prípade neexistencie dokladov o zamestnaní tento nedostatok môže nahradiť vyhlásením o dobách zamestnania a hrubom zárobku, pričom údaje žiadateľa musia potvrdiť aspoň dvaja svedkovia, ktorí pracovali u toho istého zamestnávateľa a na tom istom pracovisku a pokiaľ možno aj v rovnakom pracovnom zaradení. V danom prípade však takáto situácia nenastala. Žalobca žalovanej v konkrétnom čase poskytol dôkazy, z ktorých vyplývajú doby zamestnania a hrubý zárobok žalobcu, pričom tieto údaje následne (viac ako desať rokov od ich poskytnutia) ďalšími dôkazmi spochybnil. Žalobca mal dôkazné bremeno na preukázanie ním tvrdených skutočností (§ 196 ods. 6 zákona o soc. poistení). Bolo teda potrebné vyhodnotiť jednotlivé predložené dôkazy, čo žalovaná v zmysle § 196 ods. 7 zákona o soc. poistení riadne učinila, pričom vykonala aj ďalšie dokazovanie. V súlade s názorom správneho súdu aj kasačný súd konštatuje, že žalobcom následne (v roku 2018) predložené dôkazy o výške jeho zárobkov v danom období a výške zárobkov jeho otca je potrebné vyhodnotiť ako nehodnoverné, a to vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutkové okolnosti. Skutková konštrukcia o zámene jeho údajov o hrubých zárobkoch s údajmi jeho otca, ktorú žalobca nastolil až v súvislosti s podaním jeho žiadosti o invalidný dôchodok v roku 2018, sa kasačnému súdu javí ako logicky neudržateľná a vyslovene účelová. Za týchto okolností potom nebolo potrebné vyžiadať si originály žalobcom predložených dokladov, keď ani oboznámenie sa s originálmi by nemohlo zmeniť hodnotenie týchto dôkazov zo strany správneho orgánu a súdu.

21. Pokiaľ žalobca v kasačnej sťažnosti konštatoval, že pokiaľ platí prezumpcia nevinoty, nemôže byť zákonné rozhodnutie, ktoré vychádza z toho, že všetky ním predložené doklady sú falošné, tu kasačný súd uvádza, že v danom prípade nejde o správne konanie vo veci správneho trestania, v ktorom by sa uplatnila táto zásada trestného konania, ale o administratívne konanie o priznaní invalidného dôchodku, v ktorom mal žalobca dôkazné bremeno na preukázanie svojho tvrdenia, že došlo k omylu a jeho hrubé zárobky v rozhodnom období boli zamenené s hrubými zárobkami jeho otca, ktoré však neuniesol.

22. Na záver kasačný súd konštatuje, že žalobca v kasačnej sťažnosti síce namieta aj nesprávny procesný postup správneho súdu, ktorý mu mal znemožniť, aby uskutočnil jeho procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, avšak túto námietku žiadnym spôsobom nešpecifikoval. Zo súdneho spisu nie je zrejmé, že by procesným postupom súdu došlo k tejto chybe, preto kasačný súd aj túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú.

23. Vzhľadom na to, že sťažnostné námietky žalobcu boli v plnom rozsahu vyhodnotené ako nedôvodné a kasačný súd nezistil dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku, kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietol.

24. O náhrade trov kasačného konania vo vzťahu k žalovanej bolo rozhodnuté podľa § 168 a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalovaná ako úspešná účastníčka má právo na náhradu trov kasačného konania, súd jej však náhradu nepriznal, pretože neboli splnené podmienky na aplikáciu § 168. Žalobca ako neúspešný účastník kasačného konania nemá právo na náhradu jeho trov (§ 167 ods. 1 SSP a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP).

25. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.